

۷۸۸۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب مجرعه - ویران مجنون صمدی - نطق - المیز

مؤلف: عبدالمعتمد

موضوع:

شماره ثبت کتاب: ۷۸۱۹۸

شماره قفسه: ۷۸۸۱

۲۱۶۵

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۸۳

۲۱۶۵

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب مجرعه - ویران مجنون صامی - نطق - المیزان

مؤلف: عبد الله انصاری

موضوع: ...

شماره ثبت کتاب: ۷۸۱۹۸

شماره قفسه: ۷۸۸۱

۲۱۶۵

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

۲۱۶۵

في هذا الكتاب
 من كلامه عليه السلام
 في بيان ما ينبغي
 من العلم والعبادة
 والسير في الدنيا
 والآخرى
 من كلامه عليه السلام
 في بيان ما ينبغي
 من العلم والعبادة
 والسير في الدنيا
 والآخرى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وآله
 حديث ابن بكير قال سمعت ابا عبد الله عليه السلام يقول في الصلاة عن رجل
 الى الجحيم والحديث يرجع الى ابي بكر الداجلي لانه هو الذي صححه في الحديث وشعره
 في ايامه قال كان من حديثه عن بن عامر ولي العامرية انما كانت ابنته معها
 في بيتهم في الحلق العليل وكان بعضهم للعباد قال كان من حديثه ان كان
 ولجأ من سنيته وكان يجمع فيهم وانما لهم ما يجدون وهم ما يسمون
 فلما شأوا وشكروا ما جعلوا فيهم من كل يوم ساعة وكانت لي ليلتي
 بالشرق والايام وقيل في الديار والامام وكان في ثياب بني عامر
 يجلسون الى ابيهم في غدا عندهم في الاشياء وكان في ثياب بني عامر
 فاجبت به لما سمعت من شعره في جملته انما يامر بكن من بني عامر
 كان احب اليها والكرم عليها منه حتى ان في ثياب بني عامر اذا جئت له
 حاجة الى ابي في ثياب بني عامر في الحاجة فتنق من ثيابها ما كان في ثيابها
 حتى تفرغها من ثيابها وتاب بها فتمها ما كانت ذات يوم سالت في حاجة
 انما تفرغها من ثيابها وتاب بها فتمها ما كانت ذات يوم سالت في حاجة

في هذا الكتاب
 من كلامه عليه السلام
 في بيان ما ينبغي
 من العلم والعبادة
 والسير في الدنيا
 والآخرى

في هذا الكتاب
 من كلامه عليه السلام
 في بيان ما ينبغي
 من العلم والعبادة
 والسير في الدنيا
 والآخرى

بسم الله الرحمن الرحيم

في هذا الكتاب
 من كلامه عليه السلام
 في بيان ما ينبغي
 من العلم والعبادة
 والسير في الدنيا
 والآخرى

في هذا الكتاب
 من كلامه عليه السلام
 في بيان ما ينبغي
 من العلم والعبادة
 والسير في الدنيا
 والآخرى

وکنشان سبع طایفت ثانیاً
نقصت الی و هو طایفت

وقت
على ان لا تلتزم الى الحق
زبان بيت الله تعالى
فان كان صحت ليس الذي
فوقه يعني ان تتركها

فان بليل قد اقيت الى اهلها
ولا يغتربا الى اهلها

فلو لا سواد السك ما كانا غاليا
تكون الى سودة حاشية

فقط وبقا من قيا بعد ما شقة الموي
نصبر عا راي

75

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱

كلان انا في الحان جامعة
من الناس الاما استرجع

وهدية فاضلة غنية
الى القبا او احبتي غنيب
من جاني

قاعة الكلية
الطالبة لاجيب
في الدنيا اذا استلمت
الاجيب

ثم جلس بين الوالدين وقد اياه الملتصقا
وقد علم ان بالبلد الجاهل وقاله قبا
الحيا الشديدا

منقول ما نقله من
الفتح ملكه علانته فلما اصعد
ذكر الجيوش الى عالمها ان يقول
من دى منصات خند
ان لا تراها

فانك مستاك

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

لا تخف من اعدائك
 بل من لوقم طائر اللسان
 اكل اموال الناس في الظلم
 كما يقترب من النار صاعدا
 لا اله الا الله الذي لا يذل
 انفسه ولا يذل الذين اكلوا
 انفسهم اذ كانوا اطمعوا
 ثم ادرك في الجحيم مثل
 حلالك في وقت الحار
 فانتهى به سبيلهم
 فقال له اعداء القوم
 الذين كانت البقعة

انك قد كنت احد الوصفين انك
 فلو فعلت ليدوم كما دام مجرمها
 اذا لم يكن بين الجبين واصل
 فالحسن الايام فان بيتنا
 فاذ لم يكن له الدنيا المنة بعد من اذ لم يزل قد مضى عنك للعلماء ذنوب
 فكلما كان ذلك فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام
 ما يكونه من العلماء فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام
 من انك انك فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام
 انك قد كنت احد الوصفين انك
 فلو فعلت ليدوم كما دام مجرمها
 اذا لم يكن بين الجبين واصل
 فالحسن الايام فان بيتنا
 فاذ لم يكن له الدنيا المنة بعد من اذ لم يزل قد مضى عنك للعلماء ذنوب
 فكلما كان ذلك فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام
 ما يكونه من العلماء فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام
 من انك انك فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام فالحسن الايام

[illegible]

اذ اذنته مني للسمع بشاشة
 فصبوا الماء ثارة اذ اذنته
 وايت قلا لا ياتي وسط فنتض
 ففعلت اذ على نفسي لما فعل
 فاذ اذني الان فيجب قد اتهم
 فاعطيت في اعطائنا انما في الكفر
 فبوت سمان كتم عزنا
 فذويت على الغضب ما في جوانح
 وذكر انهما ارادوا اسفل فافسح لهم
 بلا ولا في حال لهم ايضا على طم الم بها ولوح الزم بها فاعطى
 لوانه وبلا وبكم انما فانه ما كنتم تنظرون عليهم حتى يطلبوا فانه
 على فقال والله لكان في اعظم من العيون لما فعلوا

واليهم والمهم ليس عجوز
 واخذوا القوم ليرى عنده
 فاذنته الى ليرى فيها
 سعى ليله ان اذا الصبور
 لخدمة ان القام كبير
 فاصحاب من ان منقذ عبور
 اذا وليت كما من عجوز
 فلهذا ياتي في الطلاق بشير
 فاذنك الانبهار ان قد تم وتب
 فخرج الملح الى الجوز في حقة وعصر الجوزين وذلك قبل ان فشا اسرا

فاذنك الانبهار ان قد تم وتب
 فخرج الملح الى الجوز في حقة وعصر الجوزين وذلك قبل ان فشا اسرا

كان غداة البين ومن ميرة
 تلتزم من يده ما يبعث
 وبعض خاتمة الغيم كانت
 فخر من المطالب الطين كانت
 غلبت من ذات القالب كانت
 فخر من ياد من الغد كانت
 فلما استوت غدت للندد وقد
 اشرب من ماء الحلة وقد
 فانه من جلد الدار قد
 وحق ان الان من كل جانب
 وكل خيرات هذا ما
 يدانها عود كان وقهاها
 رفق بهج المقفين سماخ
 عليه كيم اليم يخط رجله
 جيب بليته اذا ما دمرته
 والى يشرع هذا اية ليله

اخذنا استوت عليها المشايخ
 فلا الشرا يدرك ولا يفتح
 خارج الملامت عليها البرقع
 دعي الشرا من الغم الاربع
 لمت باطراف المير من الاربع
 بلا عطفه المير وطاف
 جبر وسلك بالمر من ساطع
 من الشيف يوم طلق الطلائع
 هجا منها واليون منها الهياج
 فغابت سواد الغم منها الاكوار
 اذا ردت منها الغشا طالع
 سلافة فارسية الاكوار
 اذا ردت منها الغشا طالع
 مبرج لم ينفذ علينا الطالع
 اذا ردت والغم للفرح كان
 عجزت الحاتت بالبيد للفرح

من يات من الغدلة وما لنا
 اذا الغم طار وود من غم
 اذا استغرت وكما نالم نحن
 ودل مؤلفا لاله تبارك وتعالى
 بعد سعة من الهياج طين
 الدين عليه بلا دم ودم
 سجنه ليعيد ردة لود من غم
 فليكن غيايات العود من غم
 بعد ذلك في غمهم كاه الجن
 المائل الى كانت كنهها الحارة
 سجنه ما يكتفى من نازل دوس
 ودمه ما عفو له سيدايج
 ورايح الكمال غيايات امير
 وقفت ليل بعد غم غم
 فامر من غمها وعداها
 ورايح ليل حيث سارت وعد

من يات من الغدلة وما لنا
 اذا الغم طار وود من غم
 اذا استغرت وكما نالم نحن
 ودل مؤلفا لاله تبارك وتعالى
 بعد سعة من الهياج طين
 الدين عليه بلا دم ودم
 سجنه ليعيد ردة لود من غم
 فليكن غيايات العود من غم
 بعد ذلك في غمهم كاه الجن
 المائل الى كانت كنهها الحارة
 سجنه ما يكتفى من نازل دوس
 ودمه ما عفو له سيدايج
 ورايح الكمال غيايات امير
 وقفت ليل بعد غم غم
 فامر من غمها وعداها
 ورايح ليل حيث سارت وعد

من يات من الغدلة وما لنا
 اذا الغم طار وود من غم
 اذا استغرت وكما نالم نحن
 ودل مؤلفا لاله تبارك وتعالى
 بعد سعة من الهياج طين
 الدين عليه بلا دم ودم
 سجنه ليعيد ردة لود من غم
 فليكن غيايات العود من غم
 بعد ذلك في غمهم كاه الجن
 المائل الى كانت كنهها الحارة
 سجنه ما يكتفى من نازل دوس
 ودمه ما عفو له سيدايج
 ورايح الكمال غيايات امير
 وقفت ليل بعد غم غم
 فامر من غمها وعداها
 ورايح ليل حيث سارت وعد

من يات من الغدلة وما لنا
 اذا الغم طار وود من غم
 اذا استغرت وكما نالم نحن
 ودل مؤلفا لاله تبارك وتعالى
 بعد سعة من الهياج طين
 الدين عليه بلا دم ودم
 سجنه ليعيد ردة لود من غم
 فليكن غيايات العود من غم
 بعد ذلك في غمهم كاه الجن
 المائل الى كانت كنهها الحارة
 سجنه ما يكتفى من نازل دوس
 ودمه ما عفو له سيدايج
 ورايح الكمال غيايات امير
 وقفت ليل بعد غم غم
 فامر من غمها وعداها
 ورايح ليل حيث سارت وعد

من يات من الغدلة وما لنا
 اذا الغم طار وود من غم
 اذا استغرت وكما نالم نحن
 ودل مؤلفا لاله تبارك وتعالى
 بعد سعة من الهياج طين
 الدين عليه بلا دم ودم
 سجنه ليعيد ردة لود من غم
 فليكن غيايات العود من غم
 بعد ذلك في غمهم كاه الجن
 المائل الى كانت كنهها الحارة
 سجنه ما يكتفى من نازل دوس
 ودمه ما عفو له سيدايج
 ورايح الكمال غيايات امير
 وقفت ليل بعد غم غم
 فامر من غمها وعداها
 ورايح ليل حيث سارت وعد

وارعن موارم بموارها
ولا نام حق لا يغني ذلكها
فانظروا عنها والفرق موار
فانظروا عنها الخانات فلترى
فلما اراد الله فخر جنتها
رماها بجيش ملا الارض فوفى
بذلته على من الله واصبح
معان الودى فيه فاصيدوا
وقضا رصف كالمقترها
فما توفى في ليلى عتلى
على امير المؤمنين زعيمه
فصبت عليها منه سوط بلية
فقاموا بعلها ليس للصدق
بنوع عليها فخرج هرون يوشع
ويزرى عليها فخرج يوسف
ويزرى عليها فخرج يوسف
ويزرى عليها فخرج يوسف

الاهل من رماها الى الجبال
فانظروا عنها الخانات فلترى
فلما اراد الله فخر جنتها
رماها بجيش ملا الارض فوفى
بذلته على من الله واصبح
معان الودى فيه فاصيدوا
وقضا رصف كالمقترها
فما توفى في ليلى عتلى
على امير المؤمنين زعيمه
فصبت عليها منه سوط بلية
فقاموا بعلها ليس للصدق
بنوع عليها فخرج هرون يوشع
ويزرى عليها فخرج يوسف
ويزرى عليها فخرج يوسف
ويزرى عليها فخرج يوسف

وارعن موارم بموارها
ولا نام حق لا يغني ذلكها
فانظروا عنها والفرق موار
فانظروا عنها الخانات فلترى
فلما اراد الله فخر جنتها
رماها بجيش ملا الارض فوفى
بذلته على من الله واصبح
معان الودى فيه فاصيدوا
وقضا رصف كالمقترها
فما توفى في ليلى عتلى
على امير المؤمنين زعيمه
فصبت عليها منه سوط بلية
فقاموا بعلها ليس للصدق
بنوع عليها فخرج هرون يوشع
ويزرى عليها فخرج يوسف
ويزرى عليها فخرج يوسف
ويزرى عليها فخرج يوسف

الاهل من رماها الى الجبال
فانظروا عنها الخانات فلترى
فلما اراد الله فخر جنتها
رماها بجيش ملا الارض فوفى
بذلته على من الله واصبح
معان الودى فيه فاصيدوا
وقضا رصف كالمقترها
فما توفى في ليلى عتلى
على امير المؤمنين زعيمه
فصبت عليها منه سوط بلية
فقاموا بعلها ليس للصدق
بنوع عليها فخرج هرون يوشع
ويزرى عليها فخرج يوسف
ويزرى عليها فخرج يوسف
ويزرى عليها فخرج يوسف

قَامَ اِيَّاهُ فَقَالَ لَمْ يَفْعَلْ
حَتَانِكَ فَاَزْعَبُ مِنْكَ
تَقَاعُصُهُ الْفَسَّ وَالْوَرْدَ
وَلَا اَبْرِكُ اَيْدِيكَ وَلَا اَبُوتُ
بَدَحُ وَلَا اَلْبَدَّ الْمَدْحُ حُلُوبُ
تَعَاَفَ اَمَّا جَعْلُهُ وَتَاوِيَتْ
اَوْجَعَتْ تَعْلَمُ بَلَدَكَ تَرْجِيَتْ
عَلَيْتَ فَاَمِنْ شَيْءٍ اَنْتَ مُرَوِّبُ
خَسِرْتَ عَادَى غَلَاكَ وَتَبَيَّ
بِهَ لَوْلَ عَمِلَ الْوَاغِي مُرَوِّبُ
فِي اَمِنْ مَرْجِيَتْ وَتَبَيَّ وَتَبَيَّ
وَعَمِلَ نَعُوذُ وَتَبَيَّ طَبِيْبُ
وَيَكُوْنُ قَالَهُ اَنْ تَكُوْنُ بِهَ اَنْتَ
الْمَرْقُ وَيَقْتَضِي الشَّوَادِ الْعَرَبُ
لَهُ وَسَيَلُو الْبَدَا فِي الشَّرِّ تَعْقِبُ

بِأَمْرِ خَلْقِي وَسَائِرِمْ
 بِكَيْفِ الْمَدِّ بِالرُّؤْسِ مِنْ لَدُنِي
 فَطَارَ إِلَى السَّمَاءِ مُصَاعِلًا
 فَلَمَّا نَظَرَ إِلَى الْخَلْقِ عَمَدًا
 وَجَدَ حَرْفَ مَشَقِي مَكْنُونًا
 هَزَبْتُ فَالِقَ الْمَشَقِ لِلدُّنَا
 وَأَعْطَيْتُ بِيَدِي بَعِيدًا عَنْ عَمَدَةٍ
 وَقَوْلًا لَهَا مَا خَالَ مَقَرَّهَا
 فَلَمَّا بَلَغَ الْهَوَا وَأَوَّلَ لَمَحٍ
 أَتَى وَالْأَصْنَافَ أَمْرًا وَفِيهِ
 لَا تَحْتِجُ بِالْأَحْفَى الْعَلَاءِ نَاقِمًا
 بِعَظِيمِ مِنْ عَادَتِهِ مَسْتَقِيلًا
 وَحَسِبْتُ أَنْ يَكُنِّي ذَلِيلًا مَسْتَلِفًا
 وَنَظَرْتُ مَعَهُ لَدُنِّي فَلَمَّا ظَهَرَ
 وَجِئْتُ خَلَا لِي مِنْ بَيْنِ طَرَفَيْهِ
 طَلَعَتْ عَلَى بَيْتِ خَرَامٍ بَعْدَ بَرَزِي
 فَالِقَ إِلَيْكَ لِي مِنْ مَاضِيهِ
 وَأَخْبَرْتُ أَنَّ اللَّهَ بَيْنَ قِيَامِي
 وَكَسَبْتُ أَسْمَاءَ طَلَعَتْ عَمَامِي
 رَقِيتُ بِأَسْمَاءٍ غَارٍ بِحَدِّ قَبِيهِ
 بَنَارٌ يَخْرُجُ مِنَ الْعَالَمِينَ وَلَشَرَفِ
 إِذَا نَامَ وَانْكَرَ نَاعِلِي وَمَنْ لِي فِيهِ

ففتح جبريل وقدم هبة
فان ربه لو شئت ان تلتها
وذا قد ميه اتي قدس وكلما
بحيث اناوت سلام العرش فلما
وجئنا لوميس الشصفا فاص
فليس شوا اعلمنا عظيم
كل ان نصلي يوم ذاك ونقبس
صدمت قلبنا والروح شوم
فلو اننا ت فابن ملك سمعت
ولكن سمع الله شيطان فيكما
ونفذ حينئذ المانيا شوا
فلم من دم اضي ليك فاطم
ولم فاجرت يتبع قلبه
ولم من رؤس في الرام عذفا

وَأَعْجَبَ إِنْسَانًا مِنْ الْقَوْمِ كَثُفًا
فَلَمْ تَعْرِ شَيْئًا ثُمَّ هَرَوِلَ مُدْبِرًا

وَلَيْسَ بِكَوْفٍ حَنِينٍ فِرَانُ

غريب فان يارسيدت مقرر

عن علي بن ابي طالب عليه السلام في قوله تعالى
 هَامِ تَمْدِي بِالْعُلَى وَتَأْدِرَا

لا كان حزنا لعدة بركاته ولا عن خلق أم فيها مؤخر

لَا تَكُنْ يَوْمَ الْقَارِ يَفْوَاجَنَا حِذْرًا وَلَا يَوْمَ الْعَرْشِ سَتْرًا

الحاجه جبريل تحت عبادة
الحا قیل کل الصيدی جانب الضرا

سُفْلَانِ الْعَرَفِ مَلْحَمَةً وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ الْعَرَفُ وَالْكَوْنُ

الفقيه المذنب في سبله من سبله
 من يقض الحيات السواك
 ولطفا حنت لجان فان
 بالخط في السبع الفاتل
 شئت القلوب والاعين
 ان القلوب تصيد الانا
 صفاة مقلدة بيلها الصبة
 مرجان في ادبرت فضيلة
 بالحف ولا طيفك السقا
 امهل تلك حلقوفيتك
 وقلوبنا بشا الفراق تشاك
 لصدورنا حلق الودع
 وجسونا ما ان لمن حرك
 لا شية اقطع من نوى احبا
 اوسيف الوصى لاهل اتاك
 ملق ولا توجيد اشارك
 ذواتنا ان سبع الفاتل
 دكناء هو لسيفها متاك
 خلق الزمان ودارت الافلاك
 فاعضيه من حيا وبعرة
 انما لم يقض منة حاك
 فاعضيه من حيا وبعرة
 انما لم يقض منة حاك

طعن كافواه الزمان وبعرة
 طعن كاشفي الحاض وذلك
 ما علة من ذابت لدمه ملوك
 ان لا تدن لعنة املاك
 متاع الاموال لا هو متاعا
 لا من قبل وقوعه وذلك
 اوق من الفم المنبر لتعاله
 شمع واعظم من ذاك
 الشاع والاشاك والمطول
 قد قلت لاهل علة اذ جعلوا له
 حاضا لودع حذل فضله
 صلي الله عليه وسلم
 الفقيه المذنب في سبله
 من يقض الحيات السواك
 ولطفا حنت لجان فان
 بالخط في السبع الفاتل
 شئت القلوب والاعين
 ان القلوب تصيد الانا
 صفاة مقلدة بيلها الصبة
 مرجان في ادبرت فضيلة
 بالحف ولا طيفك السقا
 امهل تلك حلقوفيتك
 وقلوبنا بشا الفراق تشاك
 لصدورنا حلق الودع
 وجسونا ما ان لمن حرك
 لا شية اقطع من نوى احبا
 اوسيف الوصى لاهل اتاك
 ملق ولا توجيد اشارك
 ذواتنا ان سبع الفاتل
 دكناء هو لسيفها متاك
 خلق الزمان ودارت الافلاك
 فاعضيه من حيا وبعرة
 انما لم يقض منة حاك
 فاعضيه من حيا وبعرة
 انما لم يقض منة حاك

الفقيه المذنب في سبله
 من يقض الحيات السواك
 ولطفا حنت لجان فان
 بالخط في السبع الفاتل
 شئت القلوب والاعين
 ان القلوب تصيد الانا
 صفاة مقلدة بيلها الصبة
 مرجان في ادبرت فضيلة
 بالحف ولا طيفك السقا
 امهل تلك حلقوفيتك
 وقلوبنا بشا الفراق تشاك
 لصدورنا حلق الودع
 وجسونا ما ان لمن حرك
 لا شية اقطع من نوى احبا
 اوسيف الوصى لاهل اتاك
 ملق ولا توجيد اشارك
 ذواتنا ان سبع الفاتل
 دكناء هو لسيفها متاك
 خلق الزمان ودارت الافلاك
 فاعضيه من حيا وبعرة
 انما لم يقض منة حاك
 فاعضيه من حيا وبعرة
 انما لم يقض منة حاك

الكون بقدرة مختلصة
 فعدت سنا بكها بكتا
 يرى بها بحر الوحي
 الزاهد الوحي الشقي
 صلى الله عليه وما
 غار كنهه وما جلس

الفقه المسمى في الدين

لمن ظن بين الغيم والظلم
 من الغيم يشاء النعم التوفيق
 حين من ذلك الهدى خيم
 شوقا بعبادته والحق
 انما عجزت فان الشوق بها
 قبل كذا اقل التوفيق وتلق
 لها عجز ودي في الحق وتلق
 قياتب نعمها الى الحق وتلق
 ويغفر اليها الناس عجز كاري

فياجنة

فياجنة وما العبد فيكم اخف
 حول عذاب فيكم النواصير
 يغضب في سبها غير شريك
 فيمن لا قرب الدار ينافع
 وما قرب او طاب لها سابع
 حلفت بيت القصيد والقنا
 وبالسائق السائق كالمنا
 ومجى مونات ومن صواب
 لقد نازعت الوحي ولا تله
 وطاب معاد به ولو حلفت به
 هو الشيا الكون والحق الذي
 وقد العجزت الى حقها
 وقايد في المصطف وشقيقه
 الا انما الا تلام لو كاسه
 الا انما الا تلام لو كاسه

فياجنة
 فياجنة
 فياجنة

وَعَلَيْهِ وَالْآخِذَةُ الصَّاحِبُ

ذاك لئلا هو الذي انما
 وكما هو في قوله تعالى
 قد كنت للبرق والسمك الذي
 يا رب ان كنت العرش فقل له
 فيك ان تزلزل الكليم وتبعك
 بل فيك سيريل وسجل واسم
 بل فيك نور الله جل جلاله
 فيك لادام للنفوس فيك الوفاء
 الصانع الهام المقتدر في الحق
 والسمير في التسليم وتحيي
 والفرح للنفوس المذنبين حيث
 وميله الا بطل است تالبوا
 ولحيه يصلي بالوعد خا
 حتى اذا استعز الوفا سئل
 شرب الدماء بعبادة لا تنفع
 العبد ان لا يتركها

فقل يا رب ان كنت العرش فقل له
 فيك ان تزلزل الكليم وتبعك
 بل فيك سيريل وسجل واسم
 بل فيك نور الله جل جلاله
 فيك لادام للنفوس فيك الوفاء
 الصانع الهام المقتدر في الحق
 والسمير في التسليم وتحيي
 والفرح للنفوس المذنبين حيث
 وميله الا بطل است تالبوا
 ولحيه يصلي بالوعد خا
 حتى اذا استعز الوفا سئل
 شرب الدماء بعبادة لا تنفع

فقل يا رب ان كنت العرش فقل له
 فيك ان تزلزل الكليم وتبعك
 بل فيك سيريل وسجل واسم
 بل فيك نور الله جل جلاله
 فيك لادام للنفوس فيك الوفاء
 الصانع الهام المقتدر في الحق
 والسمير في التسليم وتحيي
 والفرح للنفوس المذنبين حيث
 وميله الا بطل است تالبوا
 ولحيه يصلي بالوعد خا
 حتى اذا استعز الوفا سئل
 شرب الدماء بعبادة لا تنفع

انا في عيني لا اعد
 وانا الخطيب الهادي الصفي
 اقول فيك مني عذرا
 حاشا ليليت ان يقال مني عذرا
 بل انت في يوم القيمة
 في العالمين وشايع ومنفع
 ولما جئت وانت اعلى
 اخذت مني ام حيا مني
 وقعدت معي مني
 هل فضل عليك ام جانا
 لي فيك مني ساكن
 فليح آرأب الله في مني
 هو الله الصديق
 حر الصباية فاعلى في مني
 والله لا حيلة ما كانت
 الدنيا لا جمع الله في مني
 من اجله في الزمان
 شرب كس ومن ليل ادع
 علم الغيب اليه غير ما في
 والفتح ايمن مني لا يدع
 وفيه في يوم القيمة
 وهو المادعنا والغرض
 هذا في عيني لا اعد
 سحر مني له او يفع
 يا من له في عيني مني
 نعم المادعنا والسرير
 اهوان في عيني مني
 نار مني هوان وتلف

في عيني مني
 في عيني مني
 في عيني مني
 في عيني مني

وانا في عيني لا اعد
 وانا الخطيب الهادي الصفي
 اقول فيك مني عذرا
 حاشا ليليت ان يقال مني عذرا
 بل انت في يوم القيمة
 في العالمين وشايع ومنفع
 ولما جئت وانت اعلى
 اخذت مني ام حيا مني
 وقعدت معي مني
 هل فضل عليك ام جانا
 لي فيك مني ساكن
 فليح آرأب الله في مني
 هو الله الصديق
 حر الصباية فاعلى في مني
 والله لا حيلة ما كانت
 الدنيا لا جمع الله في مني
 من اجله في الزمان
 شرب كس ومن ليل ادع
 علم الغيب اليه غير ما في
 والفتح ايمن مني لا يدع
 وفيه في يوم القيمة
 وهو المادعنا والغرض
 هذا في عيني لا اعد
 سحر مني له او يفع
 يا من له في عيني مني
 نعم المادعنا والسرير
 اهوان في عيني مني
 نار مني هوان وتلف

في عيني مني
 في عيني مني
 في عيني مني
 في عيني مني

تَأْكُلُهَا أَنْ تَحْمِلَ وَتَقُولُ
تَحْتَ الشَّجَائِرِ بِالْعَرَمِ مَدْعُ
تَنْبِيْهَا أَمْرَ الْبَابِ وَقَالَ
بِالْمُضَرِّ فِي دَمِيرٍ تَلْفَعُ
تَقَامُ الشَّجَائِرُ مَدْعًا وَبِهِدَّةً
فَلَا تُضِرُّ رَهْطًا خِفَةً وَتَصْعَقُ
وَالْقَصْرِ بِأَمْرِ الدَّوَابِّ بِأَنْفَالِ
وَالْقَصْرِ بِأَمْرِ الدَّوَابِّ بِأَنْفَالِ
فَلَمْ يَلَمْ تِلْكَ الدِّمَاءَ وَتَرَى
وَأَمْرًا بِأَمْرِ الدَّوَابِّ بِأَنْفَالِ
خَيْرَ الْوَدَعِ مِنْ بَيْتٍ وَبَيْتٍ
لِيَنْبَغِيَ الْوَدَعُ مِنْ بَيْتٍ وَبَيْتٍ
الْمُفْرُوعُ وَالشَّجِيرَةُ عَقْدُ
وَالشَّجِيرُ غَضَبُ الْوَدَعِ وَتَصْعَقُ

وَالصَّبْرُ لِأَعْيُنِ الْبَاطِلِ لِيُحْدِلَ
 حَتَّى يَمُوتَ فِي سَجٍّ أَوْ يَلْبَسَ
 وَفِي الْبَاطِلِ الْقَبِيلُ وَبِجَلِّ

أَفْرِضْ وَصَدَّ وَجْهَيْكَ ثَابِتٌ
يَنْقُلُ الْأَحْوََالَ لَا يَنْقُلُ

تَسْتَدِلُّ الدِّمَا وَحْدَهُ ثَابِتٌ فِي الْقَلْبِ لَا يَفْنَى وَلَا يَتَبَدَّلُ

[illegible]

أَوْ قُلْتُ قَدْ هَلَكَ الْعَذَابُ يَقُولُ لِي مَا سَوْفَ تَلْقَى مِنْ عَذَابِكَ أَطُولُ

وَسَمِعْتُ مَلَكًا يَقُولُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ وَالْأَلْسُنُ
تَسْمَعُ بِهِ دَوَاءُ السُّوْتِ وَنَسِيتُ

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا ذُرِّيَعًا ذَا قُلُوبٍ
يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ
أَسْتَغْنِي عَنْكُمْ وَاللَّهُ فَاعْلَمْ
يَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ
لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا ذُرِّيَعًا ذَا قُلُوبٍ
يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا ذُرِّيَعًا ذَا قُلُوبٍ
يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ
أَسْتَغْنِي عَنْكُمْ وَاللَّهُ فَاعْلَمْ
يَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ
لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا ذُرِّيَعًا ذَا قُلُوبٍ
يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا ذُرِّيَعًا ذَا قُلُوبٍ
يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا ذُرِّيَعًا ذَا قُلُوبٍ
يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ
أَسْتَغْنِي عَنْكُمْ وَاللَّهُ فَاعْلَمْ
يَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ
لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا ذُرِّيَعًا ذَا قُلُوبٍ
يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ

قافية الالف

أَمَّا لَكَ يَا أَرْثُومَ الْخَلْقِ دَوَاءً
أَسِيرُ الْغَنَاءِ بِالْمَالِ الْغَنَاءِ
أَسِيرُ الْغَنَاءِ بِالْمَالِ الْغَنَاءِ
أَسِيرُ الْغَنَاءِ بِالْمَالِ الْغَنَاءِ
أَسِيرُ الْغَنَاءِ بِالْمَالِ الْغَنَاءِ
أَسِيرُ الْغَنَاءِ بِالْمَالِ الْغَنَاءِ

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا ذُرِّيَعًا ذَا قُلُوبٍ
يُنَادِيهِمْ أَصْحَابُ الْمُنَافَةِ إِنَّكُمْ لَعِندَ اللَّهِ فِي يَوْمٍ كَافٍ

اعمت اشياءاً ثم احيا شعور كلاك حياة الماشقين شقاء
 اليك فلو دقت القوس لهدتني جفونك وسيناء القوس هوى
 الا ان قلب القتب في يد غيره يلقبه في الحب كيف يشاء
 انزلت اهل المشق قبله في الهوى فما انا ان ارضى من ولساء
 اسابت فؤادك اسمي لخطي ارتدت فقله قتل الاعين الشبهة
 بكت دمة القتب على عيني فاقبله القتب لا يرمي الصبا
 خيل بان يحكي القتب لخطي وان يبره الظمان بارده العذب
 بعلى طيرة الدار قربة فخرتني بالبعد عرجي الى القربا
 بنفسي حبيب حاضرتي فزاد قلبي نازدا قلبه لهجبا
 بلدت له الفؤاد للصوت فادع ولم يفتح حتى وهبت له القلبا
 باله فقلت اردوه قالوا لك فلو لم تهبك فقلت فغصبا
 بعينين هاروتين كالماء بحيرة نحوى فيها حاروا عصباً
 براف هوو القلبي الغنير وقد زلله وكم راض هو جالجا صعباً
 بلدت رديني بالدموع وانما يزد به الباك يكره كراباً

فنتى روى الخيال اليك يد معي في التسميم اليك هبا
 فقلت في قلوبهم عنك وبلغت قافية السقا من السراستور عفا من عفت
 عيلة مشناني يقص بنا نك على قديم زلت ولم تكتب
 تركت القوس لم يلو احببت السرا على ان احببتها واحببت
 تقيت ارمي القوي لو اعطاه ليك كيف لم تفلت هناك عفت
 تقول اضطررتم ذاك البكاء فقلت دموعي حوت بل البحر القوس توت
 تيممت رقي الصبح مديها اذا عصب منها على الصبح دوت
 نيت على نفس الصبح فكا فضا مع نور في دار النعيم تبيت
 قلب يراخ اليك من ثماها فاستشمتها الصبح الا وهبت
 مرأت ليحكي في المنام فاطقان من وديها نازا القوس وفي شفتي رشت
 نذكرها حقة انا ما تاكلت طربت كانه قد عوت وليت
 فقلت يذكريها وحيث كشارب لها بالثا وحن والثالث
 ثلاث سلبن القلب حسن عزاء والحب في حلق وناكس الفضل
 نقالة رديها ورة حنصها ويحمر القبول القاتلات البوايت

قافية الـ

دعاهم لا فخر بك بدليل
ولا زال ليقبل الحيا ويحود
دعوت من الطيب العبد على الله
فكل قلب منك عبد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
الم تسمعنا نحن منك بعد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فلا تخطى الاوامر شهيد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
لكل هلالا للمنة السعد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
جانناك بلقي وسود
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فمنع من حالت الحق ونزهد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فبين اللها في جوده سور
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
وفيها بالاني فابن يهد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
وقلت احققها اني ساعده

قافية الـ

دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فمنع من حالت الحق ونزهد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فبين اللها في جوده سور
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
وفيها بالاني فابن يهد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
وقلت احققها اني ساعده

دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فمنع من حالت الحق ونزهد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فبين اللها في جوده سور
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
وفيها بالاني فابن يهد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
وقلت احققها اني ساعده

قافية الـ

دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فمنع من حالت الحق ونزهد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
فبين اللها في جوده سور
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
وفيها بالاني فابن يهد
دعوتهم فخر لو تخطت عبيته
وقلت احققها اني ساعده

الحديد والفضة والخضرة
والكسابة يتأيدون بالربعة
ويؤمنون مثل افلاك الاربعة
طيس فلكها الاثنا عشرة
فما نعلم فلكا الى الوصل
وخصه بلسان دنيا اربعة
تس ولبه ومصلح واناد
لقد دودوا قبال وادبا
معوذهم ولزعا وامطار
خروجهم وحبوب وديار
لانا لجمع الشمل قسار
تفوتت رويات والخبار
يعجم الارض من سائر النهر
ومن لقون فلكهم كالنهر
نحكي انواع الفسوس من اللد
ويكشها المشوقه لحيات
تحف حيا في نيام لهر
اذما نسي لا يسيها القصر
شاهم فلكها ليجوز نالقط
فجر النفا لاج سلبم لفر

لقد دودوا قبال وادبا
معوذهم ولزعا وامطار
خروجهم وحبوب وديار
لانا لجمع الشمل قسار
تفوتت رويات والخبار
يعجم الارض من سائر النهر
ومن لقون فلكهم كالنهر
نحكي انواع الفسوس من اللد
ويكشها المشوقه لحيات
تحف حيا في نيام لهر
اذما نسي لا يسيها القصر
شاهم فلكها ليجوز نالقط
فجر النفا لاج سلبم لفر

لقد دودوا قبال وادبا
معوذهم ولزعا وامطار
خروجهم وحبوب وديار
لانا لجمع الشمل قسار
تفوتت رويات والخبار
يعجم الارض من سائر النهر
ومن لقون فلكهم كالنهر
نحكي انواع الفسوس من اللد
ويكشها المشوقه لحيات
تحف حيا في نيام لهر
اذما نسي لا يسيها القصر
شاهم فلكها ليجوز نالقط
فجر النفا لاج سلبم لفر

فقد شيا الخرمه الدوح
فم نعلم شيا لحيات
فما جفنا ليل سلافة
اذما نسي من التقديم كاسها
يلطف لاساق اعن مقرفه
ويشت من الدل العرش
اذما نسي من سكر بنام معافه
فقد غنت الرق والسبع العرس
لنكون يوم النكاح والليل العرس
لما حبس الحاس كلابه العرس
يلطف لاساق اعن مقرفه
ويشت من الدل العرش
اذما نسي من سكر بنام معافه

الجميع بام وحبك لاج لعد
اذما نسي من سكر بنام معافه
انزمت لحيات في فلكه
انظر حيا في نيام لهر
اذما نسي لا يسيها القصر
شاهم فلكها ليجوز نالقط
فجر النفا لاج سلبم لفر

لقد دودوا قبال وادبا
معوذهم ولزعا وامطار
خروجهم وحبوب وديار
لانا لجمع الشمل قسار
تفوتت رويات والخبار
يعجم الارض من سائر النهر
ومن لقون فلكهم كالنهر
نحكي انواع الفسوس من اللد
ويكشها المشوقه لحيات
تحف حيا في نيام لهر
اذما نسي لا يسيها القصر
شاهم فلكها ليجوز نالقط
فجر النفا لاج سلبم لفر

لقد دودوا قبال وادبا
معوذهم ولزعا وامطار
خروجهم وحبوب وديار
لانا لجمع الشمل قسار
تفوتت رويات والخبار
يعجم الارض من سائر النهر
ومن لقون فلكهم كالنهر
نحكي انواع الفسوس من اللد
ويكشها المشوقه لحيات
تحف حيا في نيام لهر
اذما نسي لا يسيها القصر
شاهم فلكها ليجوز نالقط
فجر النفا لاج سلبم لفر

1871

22.

عليه ناله وحقه عليه وكتب به بغيره فأخذه آل والناس إلى الكوفة
الفتح يفتاحون على من كل صيرته لقد وطئ الحسان وشق حطاي
فخصين حولا كبريضة الغم فلما سقطت ألامركت طائفة ودمرت
وفوقهم أنهم لم يسعوا لهم بقوا تلك الدار التي جعلها للذين
لا يهدون على في الأرض ولا نساء والعاجية للنفس على والدها
سبعوها ودموها ولكنهم حبلى الله في أجسامهم ودمائهم من جرحها ما
والذي فاعل المبر وغير الشمة لوالدهن الحاضر وقام الحجة بسبعها
طاعة الله على العلم الايقانوا على كلمة ظالم ولا سب على العلم
حياتها على غارها وطعنت أحدها بنجاس أكلها ولا الضم وناسك منة
أحمد من خليفة غير فالو اقام البير من أصل الولد عند بلوغه من
لأصل الوضع من خليفة فواله كنباً قابلي بطنه فلما فرغ من قرارة
قال له ابن عباس من ربه الله لوارثه مقالتي من حيث أنت ابن
الزمنين فلما أوصاه ابن عباس تلك شئقة هذه ثم قرأ
عباس فوالله ما استعصم على كلامي قط كما نفي ذلك الكلام ألا يكون
ابن الزمانين عليه والله بلغ من حيث الله

الى الله المصير
الحق المصير
الحق المصير
الحق المصير

۲۷
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
السلامة

موضوع است و این در الفاظ باشد چون دلالت بر برکت
 می دهد و در غیر الفاظ باشد چون دلالت بر خطا و نصب و
 بر حاکم که از این است که ظاهر هم که در دلالت حقیقه که بعضا
 عقاید دین بر الفاظ باشد چون دلالت بر سیر
 از برای چه در بر وجود لفظ در غیر الفاظ باشد مثلا
 حقیقت بر سیر سیر دلالت بر حقیقه که بعضا سیر باشد
 و این دلالت در الفاظ نیست بلکه چون دلالت بر
 بر وجه صدر در غیر الفاظ باشد چون دلالت بر
 نبض بر وجود حق چون ترک عرف که دلالت بر غیبه
 و ضعف مزاج میکند آنچه از دلالت معجزات دلالت
 وضعی است زیرا که افاده و استغناء معنی در معناد و بی
 طریقی است و این دلالت مختص است بر سیر و بعضی
 و التزام معنی دلالت لفظ است و تمام معنی موضوع در حد
 خود از آنچه که نام معنی موضوع است که است و دلالت لفظی
 بر سیر حیدران نامی و بعضی دلالت لفظ بر سیر معنی موضوع
 خود از آنچه که جز معنی موضوع است که است چون لفظ است و سیر
 حیدران آنها با بر معنی نامی تنها و التزام و دلالت لفظ است بر
 خارج لازم موضوع و طرف از آنچه که اوضاع لازم موضوع است و این
 دلالت

دلالت لفظی است بر معنی یا بر معنی و صنعت کتابت
 بر سیر نیست که لفظ بر معنی موضوع است که خود بجز وضع و
 کند و بر جز موضوع خود را در یکدیگر و سیر آنچه هم که
 جز لفظ که لفظ بر معنی موضوع است که خود معنی است بر سیر
 خارج بر معنی که در این با این معنی که آن خارج بر معنی
 که هرگاه که موضوع که در این معنی است و آن خارج نیز
 حاصل شود که اگر این معنی نباشد آن لفظ در دلالت
 و این معنی و این است که این معنی دلالت بر معنی است
 اما این معنی و این است که این معنی دلالت بر معنی است
 لازم معنی است و این است که این معنی دلالت بر معنی است
 پسندیده است هرگاه که موضوع که لفظ بیست
 و این لازم معنی باشد این دلالت معنی باشد
 معنی و التزام که دلالت معنی و التزام بر سیر باشد
 بر سیر است که این معنی و معنی و بر معنی است
 و دلالت معنی بر سیر است که لفظ بیست و لازم
 معنی باشد این دلالت التزام است که معنی و معنی
 لفظ مرکب باشد و این لازم معنی باشد این دلالت
 معنی است که این لازم معنی و معنی و معنی و معنی
 است که این معنی و معنی و معنی و معنی و معنی و معنی

باجای موضع و غیره استقال کنند یا نه خوانند و اینها اصحابی بفرموده
چون الفاظی یک موضع را باشد و بعد که بند و اگر زیاد باشد باشد
شماره خوانند و در هر دو معنی اصحابی بفرموده باشد چون الفاظی را که در
لفظ اول است یک معنی موضوع باشد آنرا مترادفان گویند چون اولی
و بیشتر و اگر هر یک معنی موضوع را باشد علامه آنرا مترادفان گویند چون
اولی و دومی الفاظی را که بر یک معنی است مرکب و مفرد
و مرکب آن باشد که معنی الفاظی در هر دو معنی اولی و دومی که در اولی
مستند باشد چون اولی و دومی که در هر دو معنی است که اینها چنان باشد
و اینها مرکب قسم است یکی آنکه جزو ندارد چون جزو استقامت
و دوم آنکه جزو دارد که این آن جزو اصطلاحی است که در هر دو معنی
آنکه مرکب دارد و اولی جزو دارد و دومی جزو ندارد و اولی
چون عبد الله و در هر دو معنی همان اسم آنکه جزو دارد و آن جزو اولی
بر هر دو معنی مقصود و یکی آن که در هر دو معنی باشد چون میوه
ناحقی که علم شش است و اینها را که علم میوه است شش است و این
باشد از شش است که اینها را که علم میوه است شش است و این
اسم و علامه و ادوات زیرا که معنی الفاظی هر دو نام است
یعنی علامه میوه که علم میوه و علامه میوه میوه است و اینها
حق ادوات که اینها را که علم میوه است و اگر معنی آن نام است علامه
ادوات نیست که علامه میوه دارد که علم میوه میوه است و اینها که اینها

که اینها در هر دو معنی و اگر در هر دو معنی اسم که اینها
بر هر دو معنی است نام و در هر دو معنی نام است که اینها
معنی دارد باشد چنانچه شش بر آنکه مرکب است که اینها
انفصال باشد آنرا که اینها را که علم میوه است که اینها
و اینها که علم میوه است که اینها را که علم میوه است که اینها
و کذب باشد آنرا جزو مقید خوانند و اینها علامه است و اینها
تقدیمات و اگر معنی باشد آنرا که اینها را که علم میوه است که اینها
دلیل کنند و ادوات بر طبق شش چون اسرار و اینها استقامت
و ضواهر و ادوات که اینها را که علم میوه است که اینها
این را که اینها را که علم میوه است که اینها را که علم میوه است که اینها
که بر هر دو معنی مرکب باشد و اینها را که علم میوه است که اینها
تقدیم که ثانی در هر دو معنی اولی و دومی که اینها را که علم میوه است که اینها
چون نام را که علم میوه است که اینها را که علم میوه است که اینها
در باب تصور است و ترکیب جزو تقدیم جزو تقدیم که اینها را که علم میوه است که اینها
در هر دو معنی شش و ادوات الفاظی هر دو و ادوات
مرکبات جزو نام و ادوات علامه مرکبات تا در هر دو معنی
جمع تصور باشد و ادوات علامه میوه و تقدیم تقدیم
باشد است صاحب الفاظ چنانکه که مناسب اینها نام
است و چون تقدیم بر هر دو معنی است بر هر دو معنی است

در وقتیکه که یک جسم در اجسام متوقف باشد بعضی فرق
 بعضی چون حیوان که نفس است و فرق در جسم نام است
 و فرق جسم نامی جسم است و فرق جسم جسم است و این جسمی
 که جواب از جمیع مشکلات واقع شود آنرا جسمی گویند
 چون حیوان که در هر حیوان در وجود نیست در کس است چون آنرا
 با نفس که یکی جواب باشد و آن جسمی که در جواب جمیع مشکلات
 واقع نشده آنرا جسمی گویند خوانند چون نامی که در کس است
 همان است که با نباتات و حیوانات یکی در جواب سوال
 از انسان با نباتات مقول میشود و در جواب سوال از انسان
 با حیوانات مقول میشود و آنکه جواب از جمیع مشکلات
 در دست دو باشد بعد از یک مرتبه در وجود جسم
 اگر جواب سه باشد بعد از دو مرتبه در وجود جسم
 و این القیاس و بعد از این القیاس جسمی که در تمام
 وجود در این مثال مذکور واقع است و این جسمی
 است که در این حیوان در این مثال واقع است
 میان جسمی که از او ساخته شده باشد آنرا منقسم
 متوسط خوانند و در این جسم نامی و جسم در این
 در این مثال نیست باینکه آن جزو آن است که در کس است

اگر جزو حقیقه افراد نام مشترک باشد آنرا فصل خوانند و اگر
 آن حقیقه جزو غیر است که از غیر جزو هر دو خوانند آن جزو مشترک
 باشد فصل هر دو نامی که در خصوص است با حقیقت افراد است
 پس این حقیقه از هر دو جزو مشترک و این فصل هر دو مشترک
 باشد و نام مشترک باشد که در هر جزو مشترک از بعضی و بعضی
 چون منقسم و این فصل پیدا خوانند و با این فصل هر دو مشترک
 پس این نام مشترک در جواب این شکی نیست که در هر دو مشترک و این فصل
 و این است که آنرا نیز اضافی خوانند و آن با حقیقت است که در کس است
 شود بر دو مرتبه یکی دیگر در جواب هر دو نامی که در کس است
 بر دو مرتبه یکی دیگر در جواب هر دو نامی که در کس است
 نوع حقیقی باشد همان که گفتیم و آن که با نباتات چون حیوان
 که نوع جسم نامی است و جسم نامی که نوع جسم است و جسم که نوع
 جوهر است و آن نامی که از حقیقت افراد خارج است اگر در خصوص
 یکی حقیقه باشد آنرا خاص گویند و از حقیقت که در هر یک است از غیر
 عرض پس او کلی باشد که مقول شود در جواب این شکی نیست
 چون خاصه نسبت به آن و اگر مشترک باشد میان دو حقیقه
 یا مشترک آنرا عرض عام خوانند چون نامی که مشترک است میان
 دو نام و حیوان پس کلیات مشترک و این نوع و جسم در فصل
 و خاصه در فصل عام و این بر چهار قسم است اول تمام و آن

یکی اتصال در دو اتصال است که مرکب از مقصود
 به وضع مقدم به ثبات مقدم و آنرا نتیجه وضع باشد چنانکه در
 الکرایم جسم این را میخوانند باشد لکن این است پس جداست
 یا مرکب باشد از مقصود نزدیک به وضع تا و آنرا نتیجه وضع مقدم
 چنانکه در مثال مذکور لکن او جداست پس این را نسبت
 و آنرا اتصال مرکب باشد از مقصود حقیقی به وضع احد
 و در هر یک آنرا نتیجه وضع آن جزء دیگر باشد یا به وضع احد جزئی
 و آنرا نتیجه وضع جزء دیگر باشد پس اول در چهار ترکیب
 باشد چنانکه در کرایم احد یا وضع است و یا فرد لکن
 دو جهت پس فرد نسبت لکن فرد است پس وضع
 نسبت لکن وضع نسبت پس فرد است لکن فرد
 نسبت پس وضع است و یا مرکب باشد از مقصود
 و آنرا اتصال احد جزئی و آنرا نتیجه وضع جزء دیگر باشد
 پس اول در نتیجه در است چنانکه در ای جسم یا مرکب
 است یا جزء لکن جداست پس نسبت لکن نسبت
 پس جزء نسبت و یا مرکب از مقصود احد الحاد به وضع
 احد جزئی و اول در نتیجه وضع جزء دیگر باشد پس
 چنانکه در کرایم جسم یا لا نسو یا لا جو لکن نسبت پس
 باشد لکن جداست پس لا نسو باشد یا لا نسو و اول در

شان

[illegible]

